

ΣΤΕ 804/2016 [Παράνομη διαταγή κατεδάφισης βιομηχανικών κτιρίων εντός μη δασικής έκτασης]

Περίληψη

-Η επίδικη έκταση είναι μη δασική σε όλες τις ερμηνευόμενες αεροφωτογραφίες των ετών 1937, 1938, 1945, 1962 και 1978, με εξαίρεση τα δύο δασικά τμήματα εντός, όμως, των οποίων δεν προκύπτει ούτε άλλωστε προβάλλεται ότι υφίστανται κτίσματα της εφεσίβλητης εταιρείας. Με τα δεδομένα αυτά, η κρίση του δικάσαντος δικαστηρίου είναι ορθή, τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.

Πρόεδρος: *Χρ. Ράμμος*

Εισηγητής: *Αν. Σκούφαλος*

Δικηγόροι: *Χρ. Καββαδίας*

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, με την έφεση αυτή ζητείται η εξαφάνιση της 2716/2008 απόφασης της Προέδρου του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία έγινε δεκτή αίτηση ακύρωσης της εφεσιβλήτου εταιρείας και ακυρώθηκε η 5672/19.12.2003 πράξη του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής. Με την πράξη αυτή διατάχθηκε η κατεδάφιση αυθαιρέτων κτισμάτων, συνολικού εμβαδού 5.932,20 τ.μ., καθώς και ασφαλτόστρωσης - κάλυψης επιφάνειας με μπετόν, εμβαδού 5.667,80 τ.μ., τα οποία κατασκευάστηκαν από την εφεσίβλητη σε ιδιωτικό δάσος στη θέση «Άγιος Γεώργιος» της Περιφέρειας της Κοινότητας Μαλακάσας Αττικής.
3. Επειδή, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 26 παρ. 3 και 27 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), των άρθρων 2 περ. α', 17 παρ. 1 και 2, 20 παρ. 1 και 21 του ν. 3086/2002 (Α' 324), συνάγεται ότι στο κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Νομικούς Συμβούλους του Κράτους, Παρέδρους και Δικαστικούς Αντιπροσώπους) παρέχεται η εξουσία να υπογράφουν, ως πληρεξούσιοι του Δημοσίου, τα δικόγραφα για την υποστήριξη των δικαιωμάτων του. Και ναι, μεν, με τις ίδιες διατάξεις επιβάλλεται στους Νομικούς Συμβούλους και στους Παρέδρους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και καθήκον παράστασης ενώπιον της Ολομέλειας και των Τμημάτων του Συμβουλίου της Επικρατείας, η μη παράστασή τους, όμως, μόνο πειθαρχικές σε βάρος τους συνέπειες μπορεί, ενδεχομένως, να επισύρει, αλλά δεν δημιουργεί και απαράδεκτο των ενδίκων μέσων που είχαν υπογραφεί από

- μέλος του, κατά τα ανωτέρω, κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Συνεπώς, μολονότι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της υπόθεσης δεν παρέστη το εκκαλούν Δημόσιο, η κρινόμενη έφεση, η οποία υπογράφεται από πάρεδρο και δικαστική αντιπρόσωπο του Ν.Σ.Κ., είναι περαιτέρω εξεταστέα (Σ.τ.Ε. 4292, 4085/2015 κ.ά.).
4. Επειδή, κατά την παρ. 1 του άρθρου 71 του ν. 998/1979 (Α' 289), όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 46 του ν. 2145/1993 (Α' 88), «1. Εργολάβοι, υπερεργολάβοι, κατασκευαστές, οι εντολείς τους και κάθε τρίτος που επιχειρεί, άνευ δικαιώματος ... την ανέγερση οποιουδήποτε κτίσματος ή κατασκευάσματος ... ή πραγματοποιεί οποιασδήποτε φύσεως εγκατάσταση εντός δάσους ή δασικής εκτάσεως, δημόσιας ή ιδιωτικής, τιμωρούνται με φυλάκιση ... και με χρηματική ποινή ...», ενώ, κατά την παρ. 2 του αυτού άρθρου 71 του ν. 998/1979, «2. ... Η δασική αρχή διατάσσει και, εν αρνήσει του υποχρέου, εκτελεί άνευ ετέρας διατυπώσεως την κατεδάφισιν των κτισμάτων». Εξ άλλου, κατά την παρ. 1 του άρθρου 114 του ν. 1892/1990 (Α' 101), του οποίου γίνεται επίκληση στο προοίμιο της προσβληθείσης 5672/19.12.2003 πράξης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, «1. Απαγορεύεται η ανέγερση οικοδομών, κτισμάτων και πάσης φύσεως εγκαταστάσεων εντός δημοσίων ή ιδιωτικών δασών ή δασικών ή αναδασωτέων εκτάσεων, που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαϊά ...», ενώ, κατά την παρ. 2 του αυτού άρθρου, «2. Ανεγερθείσες ή ανεγειρόμενες οικοδομές, κτίσματα και πάσης φύσεως εγκαταστάσεις στις ανωτέρω εκτάσεις κατεδαφίζονται υποχρεωτικά κατόπιν αποφάσεως του οικείου νομάρχη από την τεχνική υπηρεσία της νομαρχίας με την συνδρομή της δασικής υπηρεσίας ...». Τέλος, κατά την παρ. 3 του αυτού άρθρου, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 45 του ν. 2145/1993, «3. Η απόφαση περί κατεδαφίσεως εκδίδεται μετά από κλήτευση προ δύο (2) τουλάχιστον εργασίμων ημερών, του φερομένου ως κυρίου ή νομέα ή κατόχου ή του εργολάβου της οικοδομής, του κτίσματος ή της εγκαταστάσεως. Η κλήτευση αυτή ενεργείται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας. Αν τα παραπάνω πρόσωπα είναι άγνωστα ή άγνωστης διαμονής, η κλήση τοιχοκολλάται στην είσοδο του κτίσματος. Κατά της αποφάσεως του νομάρχη [και ήδη του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας] περί κατεδαφίσεως επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του προέδρου του διοικητικού πρωτοδικείου της τοποθεσίας του ακινήτου ...», ενώ, κατά την παρ. 6 του αυτού άρθρου, «6. Οι προηγούμενες παράγραφοι 2 έως και 5 εφαρμόζονται αναλόγως και για περιπτώσεις κατεδάφισης κτιρίων ή εγκαταστάσεων, που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 71 του Ν. 998/1979». Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, προϋπόθεση για τη νομιμότητα διαταγής κατεδάφισης αυθαιρέτου κτίσματος είναι, μεταξύ άλλων, η διαπίστωση της ανέγερσής του εντός δάσους ή δασικής ή αναδασωτέας έκτασης. Η σχετική κρίση της Διοίκησης πρέπει, εν όψει των συνεπειών της, να είναι πλήρως αιτιολογημένη, η

αιτιολογία δε αυτή μπορεί να προκύπτει και από τα στοιχεία του φακέλου (Σ.τ.Ε. 49/2010, 3650/2009).

5. Επειδή, από την εκκαλουμένη και τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Κατά τον μήνα Μάιο του έτους 1981 διενεργήθηκε αυτοψία από δασικούς υπαλλήλους, στη θέση «Άγιος Γεώργιος» της περιφέρειας της Κοινότητας Μαλακάσας Αττικής, διαπιστώθηκε δε, κατά τα εκτιθέμενα στην από 22.5.1981 έκθεση αυτοψίας, ότι ο Γεώργιος Κουτλής, νόμιμος εκπρόσωπος της ήδη εφεσιβλήτου εταιρείας, κατά το χρονικό διάστημα από του έτους 1976 και μέχρι την ημέρα διενέργειας της αυτοψίας, παρά το νόμο και χωρίς την άδεια της αρμόδιας δασικής Αρχής εκχέρσωσε δημόσια διακατεχομένη δασική έκταση εμβαδού 10,5 στρεμμάτων και την κάλυψε σχεδόν εξ ολοκλήρου με τις εγκαταστάσεις εργοστασίου παραγωγής χρωμάτων και βερνικιών. Η ανωτέρω έκταση έχει έδαφος γαιώδες, μέση κλίση 0-5%, με δυτικό προσανατολισμό και περιβάλλεται ανατολικά από δημόσιο δρόμο και το 10α΄ κληροτεμάχιο του ιδίου, δυτικά από δάσος, βόρεια από δάσος και το 10β΄ κληροτεμάχιο του ιδίου και νότια από το 10α΄ κληροτεμάχιο του ιδίου και δασική έκταση, καλυπτόταν δε πριν από την κατάληψή της από πεύκα, πουρνάρια, σχίνα και κουμαριές και έχει, κατά την ίδια έκθεση, «μεγάλη οικοπεδική αξία». Εξ άλλου, η επίδικη έκταση είναι όμορη με άλλη έκταση, εμβαδού 3.720 τ.μ., η οποία έχει κηρυχθεί αναδασωτέα με την 111/29.1.1982 πράξη του Νομάρχη Ανατολικής Αττικής (Δ΄ 205). Ακολούθως, μετά την υποβολή αίτησης από την εφεσίβλητη εταιρεία για σύνταξη πράξης χαρακτηρισμού μείζονος έκτασης εμβαδού 33.516,90 τ.μ., διενεργήθηκε αυτοψία στις 28.2.2003 από το Δασολόγο Χ. Πετρόγιαννη στην ανωτέρω θέση, διαπιστώθηκε δε, κατά τα εκτιθέμενα στην οικεία έκθεση αυτοψίας - φωτοερμηνείας, ότι η επίδικη έκταση, εμβαδού 11,600 στρεμμάτων, εμφανίζεται ως μη δασική σε Α/Φ του έτους 1937, εκτός από τα τμήματα με στοιχεία ΑΜΝΞ89Α'Α και Β'Α''10ΒΒ', εμβαδού 800 τ.μ και 300 τ.μ. αντιστοίχως, που είναι δάση, ενώ σε Α/Φ των ετών 1938, 1945, 1962 και 1978 η έκταση έχει την ίδια μορφή με εκείνην του έτους 1937. Στην ίδια έκθεση αναφέρεται περαιτέρω ότι, «όπως προκύπτει από έρευνα αρχείου, το επίδικο καταγράφεται ως δάσος υπέρ Αμαλιείου Ορφανοτροφείου στη διανομή του έτους 1928, σύμφωνα δε με την από 22.5.1981 έκθεση αυτοψίας αρμοδίων υπαλλήλων, από το έτος 1976 έως το έτος 1981 το μεγαλύτερο τμήμα του, εμβαδού 10.500 τ.μ., εκχερσώθηκε και σε αυτό κατασκευάσθηκε εργοστάσιο παραγωγής χρωμάτων. Τα ανωτέρω τμήματα με στοιχεία ΑΜΝΞ89Α'Α και Β'Α''10ΒΒ', συνολικού εμβαδού 1.100 τ.μ., μέχρι το έτος 1978 εμφανίζονται ως δάση, πιθανόν να ήταν δάση και το έτος 1981, καταγράφονται δε στην έκθεση ως εκχερσωμένα». Κατά την ίδια έκθεση, η έκταση, κατά το χρόνο διενέργειας της αυτοψίας, εμφανίζεται στο σύνολό της εκχερσωμένη και μέσα σε αυτήν υπάρχουν κτίσματα του εργοστασίου της εταιρείας, το οποίο λειτουργεί.

Κατόπιν τούτων, η επίδικη έκταση εμβαδού 11,600 στρεμμάτων κηρύχθηκε αναδασωτέα με την 2224/9.5.2003 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής (Δ' 481). Περαιτέρω, στο ΔΥ/10.7.2003 πρακτικό των αρμοδίων δασικών υπαλλήλων αναφέρεται ότι η εταιρεία, κατά το χρονικό διάστημα 1976 - 1992, προέβη παράνομα και χωρίς την άδεια της δασικής Αρχής στην κατασκευή εντός της έκτασης, η οποία με τις 9512/1992, 7404/1993 και 835/1995 αποφάσεις του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, Εφετείου Αθηνών και Αρείου Πάγου, αντίστοιχα, αναγνωρίσθηκε ως ιδιοκτησία του Αμαλιείου Ορφανοτροφείου Κορασίδων, των ακόλουθων κτηρίων και εγκαταστάσεων: 1) κτίσματος 1 εμβαδού 28,10 τ.μ., 2) κτίσματος 2 εμβαδού 23,20 τ.μ., 3) κτίσματος 3 εμβαδού 66,60 τ.μ., 4) κτίσματος 4 εμβαδού 103,40 τ.μ., 5) κτίσματος 5 εμβαδού 154,00 τ.μ., 6) κτίσματος 6 εμβαδού 216,60 τ.μ., 7) κτίσματος 7 εμβαδού 31,30 τ.μ., 8) κτίσματος 11 εμβαδού 89,50 τ.μ., 9) κτίσματος 12 εμβαδού 172,50 τ.μ., 10) κτίσματος 13 εμβαδού 38,60 τ.μ., 11) κτίσματος 14α εμβαδού 58,30 τ.μ., 12) κτίσματος 14 εμβαδού 38,00 τ.μ., 13) κτίσματος 15α εμβαδού 270,00 τ.μ., 14) κτίσματος 16 εμβαδού 320,00 τ.μ., 15) κτίσματος 16α εμβαδού 518,00 τ.μ., 16) κτίσματος 21 εμβαδού 29,10 τ.μ., 17) κτίσματος 21α εμβαδού 176,40 τ.μ., 18) κτίσματος 22 εμβαδού 12,10 τ.μ., 19) κτίσματος 22α εμβαδού 225,00 τ.μ., και 20) κτίσματος 25 εμβαδού 3361,50 τ.μ. Οι διαστάσεις των κτισμάτων σημειώνονται στο προσαρτώμενο τοπογραφικό διάγραμμα του μηχανικού Ιωάννη Κάκαρη και στην πινακίδα 6426/5 της Γ.Υ.Σ. Το συνολικό εμβαδόν των αυθαίρετων κατασκευών είναι 5932,20 τ.μ. και η υπόλοιπη έκταση που έχει ασφαλοστρωθεί με μπετόν έχει εμβαδόν 5667,80 τ.μ. Ακολούθως, μετά την επίδοση στον εκπρόσωπο της εταιρείας, Γεώργιο Κουτλή, της 5061/15.7.2003 πρόσκλησης του Δασάρχη Καπανδριτίου για κατεδάφιση των αυθαίρετων κατασκευών (βλ. το από 22.7.2003 αποδεικτικό επίδοσης του δασοφύλακα Χρονόπουλου Ανάργυρου), εκδόθηκε η προσβληθείσα ενώπιον του δικάσαντος δικαστηρίου 5672/19.12.2003 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής, με την οποία αποφασίστηκε η κατεδάφιση των προαναφερόμενων κατασκευών. Εξ άλλου, με την 3858/2005 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ακυρώθηκε η 2224/9.5.2003 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, με την οποία η έκταση είχε κηρυχθεί αναδασωτέα. Ειδικότερα, με την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου κρίθηκε ότι «η προσβαλλόμενη πράξη αιτιολογείται πλημμελώς ως προς το δασικό χαρακτήρα του επιδίκου, εφόσον στην από 28.2.2003 έκθεση φωτοερμηνείας αναφέρεται ότι η επίδικη έκταση είναι μη δασική σε όλες τις ερμηνευόμενες Α/Φ των ετών 1937, 1938, 1945, 1962 και 1978, με εξαίρεση τα δύο τμήματα, εμβαδού 1.100 τ.μ., που είναι δασικά, ενώ στην έκθεση αυτοψίας της 22.5.1981 αναφέρεται ότι το μεγαλύτερο τμήμα (10,5 στρέμματα) της έκτασης αυτής εκχερσώθηκε από το 1976 μέχρι το 1981 και, πριν από την εκχέρσωση, έφερε δασική βλάστηση από σχίνα, πουρνάρια και νεαρά πεύκα. Την αιτιολογία της προσβαλλόμενης

πράξης κλονίζει περαιτέρω και η από 10.11.2004 τεχνική έκθεση του Αγρονόμου και Τοπογράφου Μηχανικού Κ. Παπακυριάκη, την οποία προσκομίζει ο αιτών και στην οποία αναφέρεται ότι σε Α/Φ των ετών 1945, 1960, 1967, 1971, 1974 και 1975 η επίδικη έκταση εμφανίζεται ως αγροτεμάχιο και καλλιεργημένος αγρός και όχι ως δασική έκταση». Το δικάσαν δικαστήριο, κατόπιν των 4132/2004 και 1063/2007 προδικαστικών αποφάσεων, με τις οποίες διατάχθηκε η συμπλήρωση του φακέλου, συνεκτίμησε, κατ' αρχήν, την προσκομισθείσα από 7.2.2008 έκθεση αυτοψίας - φωτοερμηνείας των δασολόγων Χρήστου Πετρογιάννη και Αναστασίας Κοροβέση. Ειδικότερα, στην έκθεση αυτή αναφέρεται ότι, η επίδικη έκταση εμβαδού 11.600 τ.μ. εμφανίζεται ως μη δασική σε Α/Φ του έτους 1937 (17886-17887), εκτός από τα τμήματα με στοιχεία ΛΜΝΞ89Λ'Λ και Β'Λ"10ΒΒ', εμβαδού αντίστοιχα 800 τ.μ. και 300 τ.μ., που είναι δάση, ενώ σε Α/Φ των ετών 1938 (Α/Φ 320-321), 1945 (Α/Φ 200-201) και 1962 (Α/Φ 19870 - 19871) η έκταση έχει την ίδια μορφή με εκείνην του έτους 1937. Το έτος 1978 (Α/Φ 115902-115903) η έκταση είναι μη δασική και εντός αυτής υπάρχουν κτίσματα που εξυπηρετούν τη βιομηχανία χρωμάτων της αιτούσας. Στην ίδια έκθεση αναφέρεται, περαιτέρω, ότι «Έρευνα Αρχείου - Έχοντες υπ' όψιν την από 22.5.1981 έκθεση αυτοψίας του τεχνικού Δασοπονίας Αντώνιου Αντωνόπουλου διευκρινίζουμε ότι προφανώς η έκταση απέκτησε δασική βλάστηση μετά το έτος 1962 και εκχερσώθηκε μεταξύ των ετών 1976 και 1978, άλλωστε αναφέρεται στην ανωτέρω έκθεση αυτοψίας ότι οι εργασίες άρχισαν το έτος 1976 και το έτος 1981 είχε ολοκληρωθεί η κατασκευή των εγκαταστάσεων του εργοστασίου. Κατόπιν των ανωτέρω επιβεβαιώνουμε το περιεχόμενο της από 28.2.2003 έκθεσης αυτοψίας φωτοερμηνείας σύμφωνα με την οποία η έκταση το έτος 1978 ήταν μη δασική με εγκαταστάσεις εντός αυτής». Κατόπιν τούτων, το δικάσαν δικαστήριο έκρινε ότι από τα στοιχεία του φακέλου συνάγεται κατά τρόπο πλέον σαφή και βέβαιο ο μη δασικός χαρακτήρας της επίδικης έκτασης, επί της οποίας η εταιρεία έχει εγκαταστήσει το εργοστασιακό της συγκρότημα, δεδομένου ότι α) στις από 28.2.2003 και 7.2.2008 εκθέσεις αυτοψίας - φωτοερμηνείας αναφέρεται ότι η επίδικη έκταση είναι μη δασική σε όλες τις Α/Φ των ετών 1937, 1938, 1945, 1962 και 1978, με εξαίρεση τα δύο τμήματα, εμβαδού 1.100 τ.μ., που είναι δασικά, χωρίς, όμως, να προκύπτει εάν έχουν ανεγερθεί κτίσματα εντός των τμημάτων αυτών και β) η 2224/9.5.2003 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, με την οποία είχε κηρυχθεί η έκταση αναδασωτέα, ακυρώθηκε με την 3858/2005 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Με τις σκέψεις αυτές ακύρωσε την 5672/19.12.2003 πράξη κατεδάφισης των κτισμάτων ως ελλιπώς αιτιολογημένη.

6. Επειδή, με τον μοναδικό λόγο έφεσης προβάλλεται ότι το δικάσαν δικαστήριο, με πλημμελή αιτιολογία και κατ' εσφαλμένη εκτίμηση του αποδεικτικού

- υλικού, έκρινε ότι η έκταση εντός της οποίας ανεγέρθησαν τα κτίσματα δεν φέρει δασικό χαρακτήρα. Ειδικότερα, το εκκαλούν Δημόσιο ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με τις από 22.5.1981 και 7.2.2008 εκθέσεις αυτοψίας - φωτοερμηνείας, η έκταση, έστω και αν δεν εμφανίζεται ως δασική στις αεροφωτογραφίες των ετών 1937, 1938, 1945, 1962 και 1978, είχε πάντως αποκτήσει δασική βλάστηση μετά το έτος 1962 και, τελικώς, εκχερσώθηκε μεταξύ των ετών 1976-1978, κατά το διάστημα δε αυτό, ήτοι από το έτος 1962 έως το έτος 1978, δεν υφίστανται σχετικές αεροφωτογραφίες περί του αντιθέτου.
7. Επειδή, όπως προκύπτει από τη νεότερη από 7.2.2008 έκθεση αυτοψίας - φωτοερμηνείας, με την οποία επιβεβαιώνονται, κατά βάση, οι διαπιστώσεις της από 28.2.2003 έκθεσης αυτοψίας - φωτοερμηνείας, η επίδικη έκταση είναι μη δασική σε όλες τις ερμηνευόμενες αεροφωτογραφίες των ετών 1937, 1938, 1945, 1962 και 1978, με εξαίρεση τα δύο δασικά τμήματα, με στοιχεία ΛΜΝΞ89Λ'Α και Β'Λ''10ΒΒ' και συνολικό εμβαδόν 1.100 τ.μ., εντός, όμως, των οποίων δεν προκύπτει ούτε άλλωστε προβάλλεται ότι υφίστανται κτίσματα της εφεσίβλητης εταιρείας. Εξ άλλου, με τις ανωτέρω εκθέσεις αυτοψίας - φωτοερμηνείας ελήφθησαν υπ' όψιν, υπό τον τύπο της έρευνας αρχείου, και τα ευρήματα της παλαιότερης από 22.5.1981 έκθεσης αυτοψίας, εξήχθη δε, τελικώς, το συμπέρασμα ότι η επίδικη έκταση, όπως προκύπτει από τις οικείες αεροφωτογραφίες των ετών 1937, 1938, 1945, 1962 και 1978, δεν φέρει δασικό χαρακτήρα. Αντίστοιχη κρίση εξέφερε και το Συμβούλιο της Επικρατείας, με την 3858/2005 απόφασή του, με την οποία ακυρώθηκε η 2224/9.5.2003 πράξη κήρυξης της έκτασης αναδασωτέας. Ειδικότερα, το Δικαστήριο δέχθηκε, συνεκτιμώντας την παλαιότερη από 22.5.1981 έκθεση αυτοψίας καθώς και την από 28.2.2003 έκθεση αυτοψίας - φωτοερμηνείας, η οποία ήδη επιβεβαιώνεται, κατά το περιεχόμενό της, με τη νεότερη από 7.2.2008 έκθεση αυτοψίας - φωτοερμηνείας, ότι η επίδικη έκταση δεν είναι δασική. Εξ άλλου, σύμφωνα με την ανωτέρω από 10.11.2004 τεχνική έκθεση του Αγρονόμου και Τοπογράφου Μηχανικού Κ. Παπακυριάκη, η οποία, επίσης, συνεκτιμήθηκε με την 3858/2005 απόφαση του Δικαστηρίου, η έκταση αυτή, όπως προκύπτει από σειρά αεροφωτογραφιών των ετών 1960, 1967, 1971, 1974 και 1975, δεν έφερε δασικό χαρακτήρα ούτε κατά τα έτη αυτά, τα οποία, μάλιστα, αφορούν χρονικά διαστήματα πέραν εκείνων που καλύπτουν οι από 28.2.2003 και 7.2.2008 εκθέσεις αυτοψίας - φωτοερμηνείας. Με τα δεδομένα αυτά, η κρίση του δικάσαντος δικαστηρίου είναι ορθή, τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.
8. Επειδή, κατόπιν τούτων, η κρινόμενη έφεση πρέπει να απορριφθεί.